

I

На чолі вінчик паперовий
і хрест воцаний у руках
Не усміхнуться чорні брови,
хоч квітне усміх на устах.

В журбі васильки й рута-м'ята.
Задумавсь ладан в синіх снах,
і сумно-сумно пташенята
квлять у неї в головах.

II

Убогий цвинтар і ворота, —
та як побачить, як обнять?
Встрягають ніжки у болото:
весніє — журавлі летять.

Не розлучила матір з сином
і невблаганно люта смерть —
і він розцвів над нею крином,
любов'ю сповнений ущерть.

1921. ПРОРОСТЕНЬ. 1919-1926. Київ, в-во "Слово", 1926, с. 30-31.